

Sygn. I C 170/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jacek Bajak
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Wesolkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2012 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa D. C.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od D. C. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7 200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadnienie.

D. C. wniosła o zasądzenie o Skarbu Państwa – Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi kwoty 1 710 200 zł tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną wadliwą decyzją administracyjną. Wskazała, że decyzją z 4.10.2011 r. Wojewoda (...) stwierdził nieważność decyzji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej

w K.. Wadliwa decyzja spowodowała przejęcie przez Skarb Państwa gospodarstwa rolnego należącego do poprzednika prawnego powódki. Wskazana

w pozwie wysokość odszkodowania wynikała z wartości gruntu 147 000 zł, wartość drzewostanu leśnego 1 513 200 zł oraz wartość odtworzeniowa budynków w wysokości 50 000 zł. Wielkości te odpowiadały wysokości udziału spadkowego powódki, który wynosił 1/8.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości kwestionując m.in. istnienie szkody i związku przyczynowego. Wskazując na nieistnienie materialnoprawnych skutków decyzji pozwany wskazał na bezprzedmiotowość twierdzenia powódki

o utracie prawa własności nieruchomości /k. 66 odpowiedź na pozew/.

W odpowiedzi na powyższe powódka wskazała, iż w niniejszej sprawie dochodzi odszkodowania w kwocie 1 710 200 zł, odsetki liczone od daty wezwania Wojewody (...) o wypłatę odszkodowania zawartego w piśmie z 4.08.11 /k. 74/.

Sąd ustalił, że decyzją z 13 lutego 1969 r. Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w K.orzekło przejęcie na własność Państwa nieruchomości rolnej Z./O./o powierzchni 33,63 ha wraz z zabudowaniami, stanowiącą własność zmarłego J.

K.bez odszkodowania /k. 8/. Wojewoda (...)decyzją z 4 października 2011 r. stwierdził nieważność decyzji Prezydium Rady Narodowej

w K.z 13 lutego 1969 r. /k. 9/. Udział I. K.

w gospodarstwie rolnym D. K.odziedziczyła w 1/8 /k. 13/. Wojewoda (...)postanowieniem z 26 października 2011 r. zwrócił wnioski spadkobierców J. K.o wypłatę odszkodowania /k. 15/. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi utrzymał ww postanowienie w mocy /k. 23/.

Powyższy stan faktyczny wynikał ze złożonych dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Sąd zważył, co następuje: powództwo podlegało oddaleniu. Decyzją nadzorczą z dnia 4 października 2011 r. Wojewoda (...) stwierdził nieważność decyzji Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w K., na podstawie której poprzednik prawny D. C. utracił własność nieruchomości. Zgodnie z uchwałą pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 31 marca 2011 r. III CZP 112/10 do roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej ostateczną decyzją administracyjną wydaną przed dniem

1 września 2004 r., której nieważność lub wydanie z naruszeniem art. 156 § 1 k.p.a. stwierdzono po tym dniu, ma zastosowanie art. 160 § 1, 2, 3 i 6 k.p.a. Jednakże wystąpienie z żądaniem zapłaty odszkodowania wiąże się z obowiązkiem udowodnienia przesłanek odpowiedzialności deliktowej. D. C. wykazała jedynie podstawową przesłankę tej odpowiedzialności, tj. stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej. Nie wykazała jednakże pozostałych przesłanek warunkujących odpowiedzialność odszkodowawczą pozwanego. Skutek wsteczny decyzji nadzorczej oznacza bowiem, że własność nieruchomości co do udziału powódki wynoszącego 1/8 nadal jej przysługuje. Powódka nie wskazała w uzasadnieniu pozwu ani nie wykazała

w postępowaniu dowodowym aby tę własność utraciła na skutek zdarzeń mających miejsce w czasie pomiędzy wydaniem wadliwej decyzji a stwierdzeniem jej nieważności. Powódka winna również wykazać istnienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy wadliwą decyzją a szkodą. Pełnomocnik powódki powołał się jedynie na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku na zamknięcie księgi wieczystej, przeniesienie nieruchomości do nowej księgi wieczystej. W ocenie Sądu nie można w tej sytuacji tracić z pola widzenia, iż nabycie nieruchomości od osoby wpisanej do księgi wieczystej, ale niebędącej właścicielem, prowadzi do nabycia własności tylko wówczas gdy podstawę tego nabycia stanowi odpłatna czynność prawna (art. 5 i art. 6 ustawy

o księgach wieczystych i hipotece). Z treści pozwu nie wynika aby zostały dokonane przez Skarb Państwa jakiegokolwiek czynności co do przedmiotowej nieruchomości, ani tym bardziej aby miały charakter odpłatny. Na tę okoliczność zwrócił uwagę pozwany

w odpowiedzi na pozew, jednakże nie spotkało się to z jakąkolwiek inicjatywą dowodową strony powodowej. Powódka ponawiała w trakcie procesu twierdzenie, iż następcy prawni utracili prawo własności nieruchomości. W tym stanie sprawy Sąd uznał, że powódka nie wykazała, że poniosła szkodę polegającą na definitywnej utracie prawa własności, czyli wyrażającą się kwotą odpowiadającą wartości utraconego prawa. Z tej przyczyny powództwo podlegało oddaleniu w całości wobec niewykazania zaistnienia szkody upatrywanej w utracie prawa własności gruntu, drzewostanu i budynku. Powódka nie wykazała również zasadności żądania zwrotu kosztów

w kwocie 5 000 zł związanych z trwającym ponad 8 lat postępowaniem.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 k.p.c. uznając powódkę za stronę przegrywającą spór w całości.